

Sön före Domsöndagen 2015. Matt. 25:1-13.

Är du redo för att möta brudgummen?

Ju mer vi närmar oss slutet på vårt kyrkoår ju mer handlar texterna om evigheten. Vi ställs inför texter som tar upp Jesu andra tillkommelse, domen och denna världens undergång. Man kan säga att det blir allvarligare och allvarligare. Och det är ju Jesus som hela tiden har ordet. Det är han som i den ena liknelsen efter den andra tar upp den livsavgörande, ja den evighetsavgörande frågan om var vi ska tillbringa evigheten. Gång på gång ställer han fram för oss detta faktum att det finns endast två utgångar ur detta livet. Den ena utgången leder till evig fördömelse och den andra utgången leder till evigt liv. Lägg märke till att det är Jesus som talar och lär om detta!

När det förra seklet ännu var ungt, gick folk och nynnade på en refräng som lät: ”Det ordnar sig alltid, om man ta't som det kommer”. Saker och ting ordnar upp sig såsmåningom. Och ibland gör de faktiskt det. På ett eller annat sätt så löser sig det mesta här i världen och livet fortsätter att gå sin gilla gång.

På samma sätt tycks människor mena när det gäller det andliga livet, de eviga tingen. De tror att det ordnar sig med den saken också. Finns det en Gud så är han säkert överseende med vår svaghet och tar emot oss när den dagen kommer. Det ordnar sig alltid. Ungefär så resonerar eller åtminstone tänker de som vi kallar världens barn, eller till och med de uppenbart otroende. Det ordnar sig alltid. Det är lätt för oss att inse hur fel de har som tänker på det sättet. Det ordnar sig inte alls för dem, det kommer att sluta med katastrof.

Men i vår text talar inte Jesus om världens barn, de som står utanför kristenheten. Nej, Jesus talar om personer som går ut för att möta en brudgum. Han talar om jungfrur. Med jungfrur förstår vi orörda kvinnor. Sådana lever inte i lösaktighet utan är ordentliga och skötsamma människor. I det här fallet är det människor som är intresserade av en brudgum och hans förestående bröllop. På den punkten var alla tio jungfrurna lika. Men de skilde sig från varandra när det gällde *hur* intresserade de var av att möta brudgummen, hur de förberedde sig för mötet. Detta ser vi när vi betraktar deras olika oljeinnehav.

Om vi, till att börja med, lite närmare ska studera de oförståndiga jungfrurna, så ser vi att de ändå är intresserade av det förestående bröllopet. De är aktiva i så måtto att de ger sig ut för att möta brudgummen. De vill möta honom och följa med på festen i bröllopsalen. Vi kan likna dessa vid människor som inte bara

har en kyrkotillhörighet utan också är någorlunda aktiva i sin kyrka och församling. Ja, de kan till och med ha ledande befattningar i sin församling. De är kanske söndagskollärare, kyrkvärdar, ungdomsledare, kyrkorådsledamöter eller rent av pastorer. I varje fall förstår vi att de oförståndiga jungfrurna betecknar personer som har ett visst mått av engagemang inom kyrkans väggar. De har ett visst intresse av religiösa aktiviteter. Men, när det drar ihop sig, när brudgummen kommer, visar det sig att de inte är beredda. De trodde egentligen inte att han skulle komma så snart, trons lampa hade slocknat.

Mina vänner. Jesu berättelse om de tio jungfrurna är en kraftig förmaning och uppmaning till vaksamhet för sitt folk. Som jag sa tidigare så är inte denna liknelse främst riktad till den stora allmänheten utan till de som bekänner sig som kristna, sådana som du och jag. Jesus varnar för konsekvenserna av att inte ta kallelsen till Guds rike på allvar. Det räcker inte med att vara med i en jungfrukrets utan vi måste också vara kloka jungfrur som ständigt är beredda på att det visserligen kan dröja innan brudgummen kommer, men att han ändå kan komma i vilket ögonblick som helst. Alltså, att alltid se till att vi har olja i våra lampor. Att vi har tillräckligt med olja för att gå ut och lysa upp i mörkret när han väl kommer.

Kanske kan vi dra en parallell mellan de oförståndiga jungfrurna och den säd som föll på stenig mark och inte hade så mycket jord att växa i, eller den säd som föll bland tistlar och törne. I båda fallen växte säden en tid men torka och tistlar gjorde att den vissnade eller kvävdes (Matt. 13). Det är på samma sätt med de oförståndiga jungfrurna; de är med från starten men de kommer inte i mål. De tröttnar på vägen, de faller i sömn och när de väcks vid ropet om brudgummens ankomst har de ingen olja, tron har slocknat.

Kära vänner. Hur viktigt är det inte att vi, var och en, stannar upp och ser på vår egen belägenhet. Det här gäller ju vår eviga salighet. Tänk så hemskt det skulle vara om någon av oss skulle tillhöra fel sorts jungfrur. Vi är ju helt klart jungfrur, vi bekänner oss som kristna. Vi tillhör inte dem som förnekar något ur Bibeln, vi instämmer till fullo i våra trosbekännelser och vi är döpta i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Vi tillhör en kyrka som bekänner sig till allt Guds ord och vi tolererar inte att någon falsk lära får göra intrång ibland oss. Visst är vi jungfrur. Men inget av detta jag nu räknade upp avgör vilken sorts jungfrur vi är. Den avgörande frågan är: Är vi jungfrur som är beredda att möta brudgummen vilken stund han än kommer? Alltså, är vi kloka jungfrur?

Vi lägger märke till i vår berättelse att också de kloka jungfrurna blev sömniga och till slut somnade. Alla blev dåsigas och somnade, står det. Men, vid uppvaknandet, vid ropet om brudgummens ankomst, så har bara de kloka tillräckligt med olja för att kunna skynda honom till mötes. Om vi låter oljan i lamporna beteckna tron så har alltså de oförståndiga efter hand förlorat tron. Och när brudgummen, d.v.s Jesus kommer, så finner de att de saknar tron. De kan inte utan tro möta honom. *Utan tro är det omöjligt att behaga Gud*, heter det i Hebreerbrevet (11:6). Det går inte att köpa tro. Det går inte att låna tro av någon annan. Man kan inte heller förlita sig på föräldrars, eller barns eller kyrkans tro. Tron är en personlig ägodel, omöjlig att köpa, sälja eller ge bort. Den hemska sanningen för de oförståndiga jungfrurna går upp för dem när de finner att dörren är stängd. Inga rop hjälper längre. *Herre, Herre, öppna för oss!* Nej, blir svaret: *Jag känner er inte*. Vilket fruktansvärt besked!

Och de som var redo gick med honom in till bröllopfesten. De fem kloka jungfrurna fick gå med brudgummen in i brölloppssalen. Om vi fortsätter att förstå oljan som tron så hade alltså de kloka tron kvar när brudgummen kom. Om du och jag vill gå med Jesus in till hans fest så måste vi äga tron. Inte bara under en viss tid, utan ända fram till den dagen han kommer tillbaka. Att ha *haft* en lysande lampa en gång är inget att falla tillbaka på. Därför måste trons lampa skötas om. Den Helige Andes olja måste ständigt tillföras våra lampor. Den oljan är det vi kallar nådens medel, evangelium i ord och sakrament. Att lyssna till och ta fasta på evangelium är det enda sättet till att vara beredd inför Jesu ankomst. Det är bara evangelium som ger kraft och vilja till att leva ett liv i en rätt och innerlig väntan på Jesu andra tillkommelse. Under vandringen här så blir vi sömniga och somnar, vilket kan liknas vid att vi blir tröga och ibland, för att inte säga ofta, faller i synd. Det är så för var och en av oss. Men där oljan finns där finns också beredskap. Genom tron är vi Guds barn och Jesu medarvingar också i stunder då det är mörkt omkring oss. Ja, även när vi har syndat så äger vi förlåtelsen för Jesu skull. Johannes skriver: *Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern: Jesus Kristus, den rättfärdige. Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens* (1 Joh. 2:1f).

I dopet blev vi födda på nytt. I dopet tändes trons låga i våra hjärtan. Tron skapas genom evangelium. Men trons låga kan tyna bort och så småningom helt slockna. Skriften varnar oss för att detta kan hända. I Uppenbarelseboken läser

vi: *Men jag har en sak emot dig: att du har övergett din första kärlek (2:4).* I Hebreerbrevet står det: *Och låt oss inte överge våra sammankomster, så som några brukar göra, utan i stället uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig (10: 25).*

Är du redo att möta brudgummen? Det var rubriken för vår predikan. Att vara färdig för Jesu ankomst måste vara det absolut viktigaste i våra liv. Det absolut viktigaste. Det innebär att vi ska använda de nådens medel som är anvisade för oss. Genom att lyssna till evangelium så hålls våra lampor brinnande. *Hör, så får din själ leva*, säger Jesaja. Var och en av oss måste äga sin egen personliga tro, äga sin egen olja. Och det enda sättet att behålla denna tro är att använda sig av Andens olja, som han utgjuter i våra hjärtan genom läsandet av Bibeln, genom predikan och genom att motta Jesu kropp och blod i den heliga nattvarden. Paulus skriver: *Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. Undervisa och förmana varandra med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung till Gud med tacksamhet i era hjärtan. Och allt vad ni gör i ord eller handling, gör det i Herren Jesu namn och tacka Gud Fadern genom honom (Kol. 3:16-17).* Gud give och hjälpe oss var och en att troget använda oss av dessa nådens medel så att det ska heta om oss att vi står redo att gå in med Jesus till bröllopfesten. Amen.